

HOBBLÍK A MUMRAJ

Zpravodaj

4. číslo
XII. ročník
22. 3. 2014

ÚVODNÍK

Drazí čtenáři,
mám-li zhodnotit další den strávený na přehlídce, musím začít čtvrtěčným večerem. Vedoucí jednoho ze souborů, která si přála zůstat v anonymitě, právě ve čtvrtek oslavila padesáté narozeniny. Něco málo jste se o této události mohli dočíst již ve včerejším "Dni vyčerpaného redaktora". Závažnost této události však sahá daleko za onu krátkou zmínku. Poprvé za mého působení na přehlídce totiž za jeden stůl zasedli zástupci poroty, režisérů, herců i redaktorů. Tato sestava pak zvládla vyprázdnit nejen pohárek a rozeznít foyer nejenou písní.

U takových událostí bohužel bývá pravidlem, že se neobejdou bez následků. Tentokrát to vlastně dopadlo celkem dobře - na to, že se uskutečnilo i neoficiální mistrovství světa ve sjíždění schodů na žíněnce. Dá se považovat za úspěch, že ve stavu neschopnosti skončil pouze jeden člen redakce.

Přesto však byl pátek skvělý den. Snad za to mohly dvě podařené dopolední komedie nebo přetrvávající slunečné počasí. Dům kultury zkrátka opanovala uvolněná a přátelská atmosféra, která sváděla statečný, byť beznadějný boj i s kocovinou.

Předposlední den přehlídky navíc nabídl neuvěřitelných šest představení, o kterých si nyní můžete přečíst. A hned potom si užijte den poslední!

Jakub Ambrozek

FOTKA DNE

PTALI JSME SE

Jaký byl Váš největší zážitek letošního festivalu?

Ivana Kozlíková, 17, redaktorka

„Pokud by se jednalo o divadelní zážitek, byla by to Zlatohlava. Z obecnějšího hlediska by to byl asi včerejší večer a klouzání se po schodech na žíněnkách.“

Jindřich Košťál, 20, herec

„Největší zážitek byl, když se včera jedna z porotkyň přehlídky bavila s námi při klouzání na žíněnkách po schodech a zároveň na žíněnce dojela nejdál a všechny nás porazila.“

Jana Žáčková, 26, člen poroty

„Včerejší den spojený se včerejší nocí. Samozřejmě ještě můj osobní rekord ve sjezdu na žíněnce.“

David Štipčák, 16, obsluha čajovny

„Já nevím, co byl můj největší zážitek. Tak tedy poskytování tohoto rozhovoru. To byla nejzábavnější věc.“

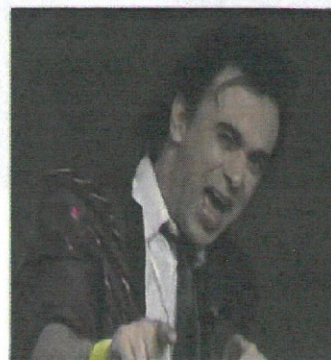
Jana Mířková, vedoucí souboru

„Nečekaná setkání se zajímavými lidmi.“

Eva Smcová

NOVINKY ZE SVĚTA

Tomi Paci na Majáles! Kromě stálíc české hudební scény T. Klasa či kapel Kryšpín a Divokej Byl přislíbila na hudebním festivalu účast i znovuvycházející hvězdička naší pop-music – Tomi Paci! Zpěvák zde představí písně z chystané desky Ztrácím se v metaforách. Kromě všemi milovaného hitu Vsákneš se do mě jako déšť se můžeme těšit na singly jako Kůzlátka oblíbená či Holka jako lusk.

Hruška profesorem? Jednomu z nejlepších reportérů TV Nova Ladislavu Hruškovi byl nabídnut post profesora na EKI (Evropský kulinařský institut – pozn. redakce), nově vznikající vysoké škole vaření. Hruška má veliké zásluhy v oblasti investigativní gastronomie, kterou bude i jako předmět vyučovat. Rektorem školy by podle spekulací mohl být jmenován Jiří Babica.

Konec sympatických růžových lístečků! Po dlouhém jednání s radou DK Hodonín, redakcí zpravodaje H&M! a odbornou porotou bylo rozhodnuto, že od příštího ročníku divadelního festivalu budou hlasovací lístečky žabičkově zelené.

kolektiv redaktorů

M!

Havrane z kamene

Královská divadelní společnost Effrenata, Žďár nad Sázavou

Měla to být pohádka pro děti, nebo psycho-kvaška pro dospělé? Tahle otázka mi běžela hlavou od první scény až do rozboru představení s odbornou porotou, kde mi bylo vysvětleno, že se jedná o pohádkový baladický příběh určený dospělým a dětem ve věku kolem deseti let. Vyslechla jsem také názor, že děti jsou někdy daleko vnímavější než dospělí a velmi dobře chápou moralizující podtext hry, která byla o vztahu lidí k přírodě, o pochopení a pokoře, o lhostejnosti a aroganci, o hledání vlastní cesty a o hodnotě přátelství.

Uvedení do děje bylo rozpačité, neurčité, matoucí a bez zřejmé návaznosti na následující scénu. Přesto každý, kdo se nezalekl začátku, rozhodně nelitoval, když u sledování představení zůstal.

Vyzdvihnout bych chtěla dvě hlavní ženské role. Čarodějnici Mladou, jejíž protagonistka (Barbora Blažíčková) diváky svým hereckým výkonem naprosto okouzila, takže ji nepřestali fandit až do úplného konce. Dále pak její "kamarádku" Juliánu (Nikola Krásná), která kvůli své lásce k Jankovi nehleděla na důsledky svého chování a možné vedlejší škody. Jednala tedy neúmyslně sobecky a nevděčně, ale pro zaslepení láskou jí to musel divák odpustit. Obě herečky podaly téměř profesionální výkony a dokonale se do svých rolí vžily. Dodaly tak hře autentičnost a šmrnc.

Co mě ale na představení uchvátilo nejvíc, bylo scénické zpracování očarovávání vody, při kterém byl tento živel znázorněn obrovským malířským igelitem, což perfektně podtrhlo poetičnost situace.

Za zmínku také stojí využití mlhy, která dokreslovala čarovnost a mystičnost děje na pódiu. Diváci si pak mohli připadat, jako by všechny zkoušky Mladé prožívali s ní na vlastní kůži.

Členové Královské divadelní společnosti Effrenata se inscenace zhostili důstojně a poradili si i s tím, že nejsou zvyklí hrát na jevišti o velikosti, jakou máme k dispozici na divadelním festivalu H&M!

Ohlasy na představení byly tedy převážně kladné. Někteří se také nechali slyšet, že jej klidně zhlédnou ještě jednou, a někteří prý mají v plánu si zakoupit i knihu se stejným názvem od Tomáše Pěkného.

M! Zlatohlava DS Štěk

Divadelní soubor Štěk je tradičním hostem naší přehlídky a vždy nás něčím překvapí. Letos se rozhodl pro upravenou verzi pohádky Zlatovláska, jejíž příběh si všichni ze svého dětství pamatujeme. Kouzelná ryba dávající schopnost rozumět řeči zvířat, statečný kuchtík Jiřík, který se vydává do světa najít a přivést princeznu Zlatohlavu, tři úkoly, jež je třeba před jejím vysvobozením splnit. A jak se tedy s pohádkou vypořádali?

Pro začátek jim opravdu musím vyčíst jednu věc: bolí mě bránice. Bolí mě od smíchu trvajících téměř třičtvrtě hodiny v kuse. To se prostě nedělá!

Zpracována byla pohádka skutečně bravurně. Významnou předností bylo zveršování replik, což děj nakoplo a dodalo mu švih. Verše byly vtipné, svižné, bez zbytečných komplikací. Muzikálovou podobu vdechlo pohádce množství písniček různých stylů, což rovněž představení oživilo. Vrcholem pak byl milostný duet Zlatohlavy a Jiříka, který byl tak dojemný a romantický, že jsem ochotná odpustit dvojici vý-

raznější intonační nesrovnalostí. Ty se jinak občas objevovaly i během ostatních písní, ale v přijatelných mezích. Ostatně nejsme Lucka Bílá, že? Co mi vadilo více byla špatná srozumitelnost písňových textů, které byly přes hudbu špatně slyšet. Jako poslední věc k hudbě bych pochválila nápaditou choreografii tance.

Také řešení kostýmů považuji za naprosto skvělé. Obléknout lidi do ubrusu...s takovým nápadem se člověk zrovna dvakrát denně nesetkává. Je v tom jednoduchost, originalita a určitá symboli-

ka. Úplně mě pak dostalo, pokud jsem to správně pochopila, převlékání Zlatohlavy do „svatebních šatů“.

Když už jsem u té Zlatohlavy, úplně jsem zřejmě nepochopila smysl hesla „lepší zlato v hlavě než na hlavě“ v kontextu zpracované pohádky. Podle mě hru vůbec nevystihovalo, přestože souviselo s jejím názvem.

Na závěr bych chtěla říct, že pro mě jsou všichni ze Štěku herci s velkým H. Tak jsem se do sledování hry zabrala, až jsem ji zapomněla hodnotit z porotcovského hlediska. Bavila jsem se královsky – cíl splněn.

Ivana Kozlíková

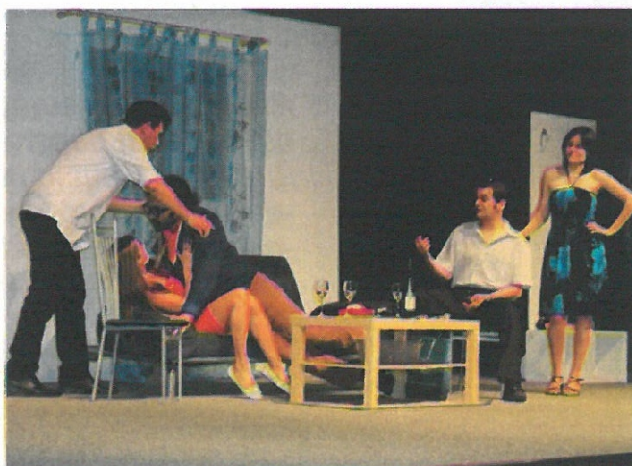
REFLEXE

H Kdopak to zvoní

Teatrums Velké Opatovice

*Když ti osud nepřeje,
pořád je tu naděje...*

Teatrums Velké Opatovice si pro nás připravilo autorskou hru jednoho ze členů souboru, a to Romana Krejčíře. Tato lehce morbidní komedie z dnešní doby se točí kolem muže, jehož život začne nabírat nečekané obrátky. Ve chvíli, kdy se v jednom bytě sejdou manželé se svými milenci, rozehrává se před námi spleťtá hra milostných vztahů. Vždyť jak řekla jedna z postav „Když se dva lidé zamilují, jde pouze o chemickou reakci“ a chemie, která probíhá mezi jednotlivými postavami, je pro diváka doslova hmatatelná. Poté co Ondra přijde jak o manželku, tak o milenkou, ocitá se v situaci, kdy už mu nezbyvá nic jiného, než začít flirtovat se smrtí. Celé představení bylo prostoupeno písněmi, které někdy tak úplně nezapadaly do dané situace, ale na druhou stranu originálně umožnily změnu scény. Trochu

zmatená pro diváka mohla být také návaznost některých scén viz. úvodní s dominou. Ne moc dobrý pocit jsem měla také z přestávky, která značně roztrhla dějovou linku, ale naštěstí jsme se během chvíle zase vrátili do děje. Za zmínku rozhodně stojí jevištní scéna, která byla velmi propracovaná a hercům vyloženě sedla. Výborná byla postava smrtky, jejíž fráze nás nutily se smát a zároveň přemýšlet nad jejich hloubkou.

I přes již dříve zmíněné chyby bylo tedy celkové představení velmi příjemné a diváci z něj odcházeli s

úsměvem na rtech. To bylo mimo jiné způsobeno závěrečnou písní, která působila velmi spontánně a vysloužila si tím bouřlivé ovace publika. Hra nás také donutila zamyslet se nad tím, jak moc nám naše přání ovlivňují životy. Jak jsme ale na druhou stranu slyšeli, život by se neměl brát příliš vážně, protože „všechno je jenom omáčka, než spolu skončíme v posteli“.

Barbora Kočtářová

H Bílý králík

Divadelní studio Dialog Brno

Pátek večer, mladí lidé, touha někam vyrazit a bavit se. Proč ne třeba do kabaretu? Jeden takový nám na letošním H&M! zprostředkovalo Divadelní studio Dialog

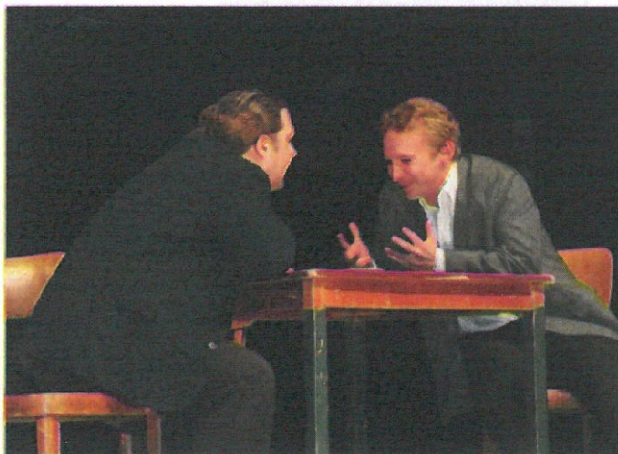
z Brna a rozhodně se bylo na co dívat. K nalákání na toto představení by stačilo říct opravdu málo - skvělý nápad, profesionalita, vtip, krásné ženy.

Hrát podle tak dobře napsaného scénáře musí být radost. A to je přesně to, co jsme na hercích ztvárňujících i více postav během jednoho představení viděli. Radost, požitek, obrovský zápal pro věc, komunikaci s publikem, to je přesně to, co divák chce. A já můžu jenom potvrdit, že publikum doslova hltalo každé

slovo, které protagonisté vypustili z úst, i každý pohyb a výraz, když pouze pantomimicky doplňovali přednes vypravěče. Přehrávání bývá obvykle záporně kritizováno. Tento případ je ale naprostý opak. Tady bylo žádoucí a podtrhovalo absurditu některých situací. Navíc forma sketchů naprosto odpovídala a vyhovovala rozpoložení obecnstva, večerní hodině i tématu, a to seznámení veřejnosti s maďarským umělcem Frigyesem Karinthy, zapomenutým spisovatelem, a přiblížení jeho strastiplného života. Režiséru a herci Janu Říhovi není cizí smysl pro humor ani sarkasmus. Karinthyho postavu vykreslil v takových barvách, že první, co mi vyvstalo na konci inscenace na mysli, byla Facebooková hláška "Give that man a cookie!". Evokoval ve mně solidaritu i uznání.

Musím zmínit také propracovanost detailů, jako třeba "prach" na encyklopedii, nebo olejomalby měst, ve kterých se děj odehrával.

Člověk se nepřestal bavit po celou dobu představení, počínaje maestrem Dutohlavem, přes "hloupého manžela" až po přednes posledního spisovatelova díla. Pokud jste Bílého králíka tentokrát prošvihli, udělali jste zásadní chybu. Takže neváhejte a při první příležitosti si na něj určitě zajděte.

Kamila Kolibová

ROZHOVOR

Pravidelní návštěvníci přehlídky Hobblík a Mumraj! bývají letos při rozborech představení docela překvapeni. Oproti minulým letem se totiž letos obměnila celá porota, až na jejího předsedu, Milana Strotzera. Proto vám přinášíme krátký rozhovor se všemi třemi novými porotci.

1. Jak jste se stal/a členem/kou poroty H&M?
2. Jaké byly vaše dosavadní zkušenosti s amatérským divadlem?
3. Jak v kontextu těchto zkušeností hodnotíte dosavadní průběh festivalu?
4. Vyhovuje vám celková atmosféra přehlídky?

Barbora Tlustá

1. *To je taková zajímavost, protože původně tady měl být můj manžel, ale kvůli povinnostem v divadle nemohl jet. Tak jsem po konzultaci s ostatními členy poroty byla vyslána já.*

2. *S amatérským divadlem mám zkušenosti v podstatě nulové, pohybuji se jenom v profesionálním divadle.*

3. *Jsem z toho strašně mile překvapená, protože jsem to vnitřně podceňovala a jsem hrozně překvapená z toho, na jaké je to úrovni a jsem moc ráda, že tu jsem a že to vidím.*

4. *Moc. Jsem fakt ze všeho, co se tady děje, nadšená. Trochu jsem se děsila toho, že tady budu čtyři dny, ale uteklo mi to neskutečně rychle a bavím se.*

Jana Žáčková

1. *Není to tak vtipné, jako to má Bára, ale vím rozhodně, že jsem byla záskok. Rozhodně nevím za koho. Ale porotovala jsem různě na přehlídkách, takže praxi a zkušenosti mám.*

2. *Kromě toho, že jsem v rámci svého koníčku nadšený amatér i já sama - nějaké režie, dramaturgie, herectví. A divadelní věda tomu potom dodala konstruktivnější náhled.*

3. *Konkrétně dnešní den mě úplně nabíil. Mluví se o tom, jestli se to má dělat, nebo nemá, že v profesionálním divadle nejsou peníze, ale když jsem viděla během dneška to nadšení a neuvěřitelnou energii lidí, kteří se kolem toho divadla schází, tak mi to dalo energii tak na celý půlrok dopředu.*

4. *Jsem nadšená a hodilo by se na tomto místě poděkovat celému zázemí, které kolem nás celou dobu běhá. Jmenovitě paní Bětce, která neuvěřitelně výborně vaří a peče.*

Jaromír Brych

1. Mě oslovil pan Vladimír Michal, který říkal, že vyčerpал všechny ostatní možnosti porotců. Zároveň jsem režisér, se studenty a mladým publikem pracuji, mám rád i amatérské divadlo, takže jsem rád přijel.
2. Amatérské divadlo jsem sám hrál, pomáhal jsem jej už za svých studentských let režírovat, pracoval jsem se studenty ve své divadelní škole, na JAMU, na konzervatoři.
3. Obzvlášť studentské divadlo se mi líbí a v mnohém mě velice inspirují. Mám obrovskou radost, že jsou tak plní energie a dobrých nápadů a moc jim držím pěsti.
4. Ano, určitě.

Jakub Ambrozek

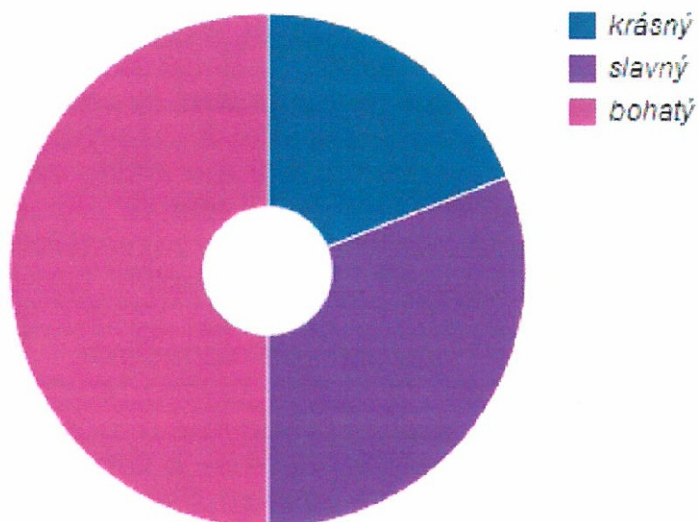
ANKETA

Jako reakci na blížící se volbu královny krásy jsme uspořádali malou anketu. Trochu jsme si ji upravili k obrazu svému a aplikovali v prostředí herců, režisérů, osvětlovačů... zkrátka všech, kdo k divadlu a k festivalu patří. Anketní otázka zněla:

“Kdybyste si mohli vybrat jenom jedno, co by to bylo? Být krásný, bohatý, nebo slavný?”

A výsledky?

Krásných by chtělo být 19% dotázaných, pro slávu se vyslovilo 31% a rovná polovina lidí preferovala bohatství.

Kamila Kolibová

REFLEXE

M!

Ze života ženy

DS Trdla, Vyškov

Až těsně před začátkem představení mi došlo, že jsem možná měl tuto reflexi přenechat některé z redaktorek. Co když v představení půjde o interní informace, které ženské pokolení uchovává v tajemství a nepouští je 'ven'? Co když řadu věcí nepochopím? Je naprosto jisté, že žena by napsala jinou reflexi, než já. Ale diváci odcházeli ze sálu pobavení všichni bez rozdílu.

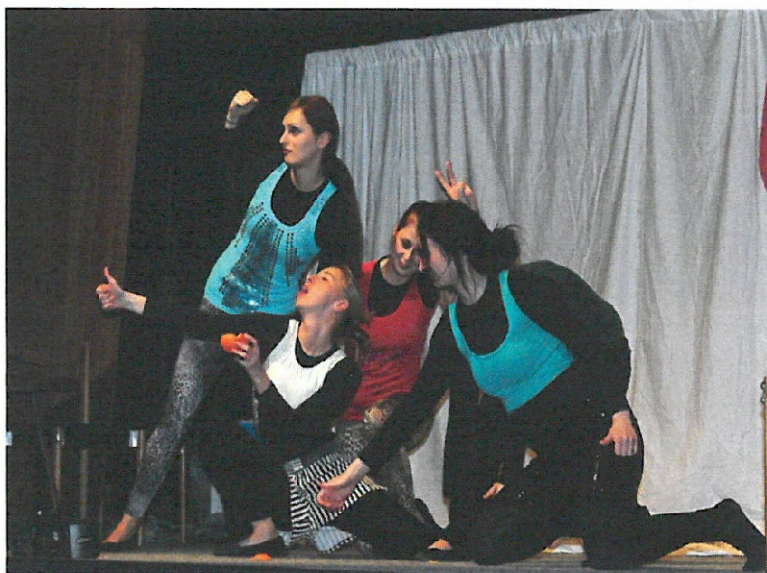
Autorské představení vyškovského souboru vznikalo víceméně spontánně. Herci sepsali seznam nejdůležitějších

okamžiků v životě ženy a na každý z nich vymysleli vtipnou scénku. Věděli velmi přesně, co chtějí představením sdělit. Ovšem povedlo se to?

Na scéně jsme mohli sledovat ženu od nejútlejšího věku, přes školní docházku, první party, první rande, první návštěvu gynekologie a dalších a dalších událostí, až k její smrti. Některé ze scének nebyly tak vypointované, jako jiné, ale objevilo se v nich takové množství originálních nápadů, že zajímavé byly všechny bez výjimky. Už jen práce se scénou. Soubor si vytvořil ideálně velké jeviště, rozšířené dvěma prostory pro stínohru. Tu též velmi efektně využíval. Navíc jsem ještě v životě neviděl představení, při němž by stejný jevištní prvek ztvárnil dveře i vagínu. K dalším stěžejním kreativním výrazovým prostředkům patřil hudební doprovod. Hudba nejen ilustrovala, její mix často tvořil samotnou podstatu gagů. Navíc všechny vtipy, které soubor k tématu napadly, nebyly prvoplánové, ale zazněly velmi přirozeně. A přirozeně tedy rozveselovaly celý sál.

V roli titulní ženy se střídaly všechny herečky souboru, herecký výkon tak lze označit jako týmový. A to skvělý. Všichni byli na stejné vlně, nikdo nevyčníval, nezaregistroval jsem jedinou rozpačitost.

Z reakcí publika bylo zřejmé, že jeho ženská část se ve většině událostí poznávala. Pro muže to naopak byl do jisté míry exkurz do neznáma. Mě osobně překvapilo, že jisté stereotypy, které se o ženách tradují, představení i reakce diváček spíše potvrdily. Já sám jsem se sice dávno vzdal snah o pochopení žen, ale tato skvělá inscenace ve mě mimo jiné zanechala dojem, že nemusí být vše ztraceno.

Jakub Ambrozek

H Jedlíci čokolády

DS Břetislav, Břeclav

Tak jsme se přece jen dočkali. DS Břetislav nám přes všechny nepříznivé okolnosti předvedl divadelní kousek, na který se vyplatilo si počkat. Jedlíci čokolády publikum rozhodně nezklamali.

Úvod začal dramaticky. O podtržení celé situace na jevišti se postaral „buddha kytarista“, který si na elektrickou kytaru zahrál nejen hbitými prsty, ale také za pomoci smyčce, což bylo spojení velmi zajímavé.

Než se na scéně objevil „záchránář bukvice“, byla jsem ale na pochybách, zda-li jsem opravdu na správném představení, čekala jsem komedii a místo toho scéna jak z akčního filmu. Avšak nemusela jsem dlouho vyčkávat a popadala jsem se smíchy za břicho. V tomto díle bych našla prvky snad každého žánru.

Za co bych poděkovala je rozhodně originální ztvárnění smečky psů. Z těchto zvířat jsem vždycky měla respekt, tentokrát jsem se ale vůbec nemusela bát. Hafani sice zněli děsivě, ale to bylo to jediné, kvůli čemu by mohli být obávaní. Velice oceňuji, že se na scéně neobjevily plyšové atrapy, a že si pejsky musel každý vytvořit sám ve své fantazii. Za další skvělou část hry bych označila „jogurtové mučení“ obézní hrdinky Rózy, která roz-

hodně nepatřila k veselým tlouštíkům, nýbrž byla zapšklá a úsměvy rozdávala jen čokoládě a větrníkům (mrzelo mě, že se nějaké nerozdaly i do publika). Smích pak vystřídalo znepokojení, o které se postaraly bílé masky životem zubožených lidí. Nadchl mne i konec, kdy se místo dcery zemřelého zhostil „růžového poslání“ notorický sebevrah.

Ale abych byla i kritická, vadilo mi, že jsem se nedočkala nějakého vyvrcholení, hra měla očekávaný spád. Přesto věřím, že si zasloužila spoustu usměvavých růžových lístečků.

Eva Srmcová

HOBBLÍK 2014

středa 19. 3. 2014, 16.30 hod.

Na správné adrese (Marc Camoletti)
Divadelní spolek v Rájci – Jestřebí

středa 19. 3. 2014, 20.30 hod.

Minus 2 (Samuel Benchetrit)
DS Svatopluk, Hodonín

čtvrtek 20. 3. 2014, 10.45 hod.

Uspávací (Jan Skácel)
Veselá divadelní společnost Brno

čtvrtek 20. 3. 2014, 17.00 hod.

Dámský krejčí (Georges Feydeau)
Farní divadlo Simsala bim,
Slavkov u Brna

čtvrtek 20. 3. 2014, 20.00 hod.

Jedlici čokolády (David Drábek)
DS Břetislav, Břeclav

pátek 21. 3. 2014, 16.30 hod.

Kdopak to zvoní? (Roman Krejčíř)
Teatrum Velké Opatovice

pátek 21. 3. 2014, 20.00 hod.

Bílý Králík (Frigyes Karinthy, Jan Říha)
Divadelní studio Dialog, Brno

sobota 22. 3. 2014, 9.00 hod.

Klíče bratra Josefa (Jaromír Crhan)
Divadelní spolek Mikulov

sobota 22. 3. 2014, 11.15 hod.

Zakázané uvolnění (Petr Kolečko)
Divadlo Prkno, SUZAT, Veverská Bítýška

MUMRAJ! 2014

středa 19. 3. 2014, 8.30 hod.

A nezůstal žádný ... (Agatha Christie)
Divadlo Bedřicha Kaněry, Břeclav

středa 19. 3. 2014, 10.45 hod.

Kytice (K. J. Erben, J. Suchý, F. Havlík)
„Dramaták“ CSOŠ Bojkovice

čtvrtek 20. 3. 2014, 8.30 hod.

Tlustý prase (Neil LaBute)
Divadlo Bedřicha Kaněry, Břeclav

pátek 21. 3. 2014, 8.30 hod.

Havrane z kamene (Tomáš Pěkný)
KDS EFFRENATA, Žďár nad Sázavou

pátek 21. 3. 2014, 10.00 hod.

Zlatohlava (Daniel Kollmann)
DS Štěk, Opava

pátek 21. 3. 2014, 12.30 hod.

Ze života ženy (autorské představení DS Trdla)
Divadelní soubor Trdla, Vyškov

Šéfredaktor: Jakub Ambrozek, **grafika:** Kateřina Sládková,
redaktoři: Kamila Kolibová, Filip Vykoukal, Ivana Kozlíková, Barbora Kočtářová,
korektura: Eva Srencová, **fotograf:** Kristýna Butašová, **technické zázemí:** Martin Fifka,
asistentka redakce: Anna Ambrozková